

**Uchwała komisji habilitacyjnej z dnia 15.04.2025 r. w postępowaniu w sprawie nadania
stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie
nauki biologiczne dr Dariuszowi Bukacińskiemu**

§ 1

Komisja habilitacyjna, powołana przez Radę Dyscypliny Nauki Biologiczne Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie uchwałą nr 1 z dnia 16 stycznia 2025r., działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742 ze zm.), po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku oraz po dyskusji wyraża pozytywną opinię oraz popiera wniosek o nadanie dr Dariuszowi Bukacińskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne, uznając spełnienie przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 wskazanej ustawy. W głosowaniu jawnym, w obecności siedmiu członków komisji oddano 7 głosów na „tak”, 0 na „nie” oraz 0 „wstrzymujących się”.

§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik stanowiący jej uzasadnienie.

§ 3

Niniejszą uchwałę, wraz z pełną dokumentacją postępowania habilitacyjnego Komisja przedkłada Radzie Dyscypliny Nauki Biologiczne Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.

§ 4

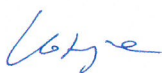
Na niniejszą uchwałę nie przysługuje zażalenie. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Komisja habilitacyjna obradowała w składzie:

prof. dr hab. Paweł Koteja (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie) – przewodniczący komisji
prof. dr hab. Jakub Kosicki (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu) - recenzent
prof. dr hab. Cezary Mitrus (Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu) – recenzent
dr hab. Radosław Włodarczyk (Uniwersytet Łódzki) - recenzent
dr hab. Marta Borowiec, prof. ucz. (Uniwersytet Wrocławski) - recenzent
dr hab. Piotr Matyjasiak, prof. ucz. (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie) -
członek komisji
dr hab. Krassimira Ilieva-Makulec, prof. ucz. (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w
Warszawie - sekretarz komisji

Przewodniczący Komisji

Sekretarz Komisji

Podpisany elektronicznie przez
Paweł Franciszek Koteja
29.04.2025
14:36:06 +02'00'

Prof. dr hab. Paweł Koteja

dr hab. Krassimira Ilieva-Makulec

Załącznik nr 1

do uchwały Komisji Habilitacyjnej z dnia 15 kwietnia 2025 roku
w postępowaniu w sprawie nadania dr. Dariuszowi Bukacińskiemu stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne

Posiedzenie Komisji habilitacyjnej, połączone z publicznym kolokwium habilitacyjnym, odbyło się w dniu 15 kwietnia 2024 roku w formie wideokonferencji (zgodnie z Ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz.U. z 2023 r., poz. 742 ze zm., oraz Regulaminem określającym szczegółowy tryb postępowania w sprawie nadania stopnia doktora i doktora habilitowanego na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie).

W posiedzeniu uczestniczyło siedmiu członków Komisji: Przewodniczący Komisji – prof. dr hab. Paweł Koteja (Uniwersytet Jagielloński); recenzenci – prof. dr hab. Jakub Kosicki (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu), prof. dr hab. Cezary Mitrus (Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu), dr hab. Radosław Włodarczyk (Uniwersytet Łódzki), dr hab. Marta Borowiec, prof. ucz. (Uniwersytet Wrocławski); członek komisji – dr hab. Piotr Matyjasiak, prof. ucz. (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie); sekretarz komisji – dr hab. Krassimira Ilieva-Makulec, prof. ucz. (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie).

1. Sylwetka naukowa habilitanta

Dr Dariusz Bukaciński uzyskał tytuł magistra biologii w 1988 roku na Uniwersytecie Warszawskim i tam też, w Zakładzie Zoologii i Ekologii, rozpoczął karierę naukową, od 1989 roku kontynuowaną w Instytucie Ekologii PAN (później przemianowanym na Centrum Badań Ekologicznych). W roku 1998 uzyskał stopień naukowy doktora nauk biologicznych na podstawie rozprawy zatytułowanej „Adaptacyjne znaczenie terytorializmu u mewy pospolitej *Larus canus*”, przygotowanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Kazimierza Dobrowolskiego. W latach 2000-2003 był zatrudniony jako postdoc w Instytucie Biologii Ewolucyjnej i Ekologii na Uniwersytecie w Bonn. Z Instytutem tym prowadził dłuższą współpracę, wykraczającą poza okres stażu podoktorskiego. Odbył też staże w kilku innych ośrodkach naukowych. W roku 2008 podjął pracę w Instytucie Ekologii i Bioetyki (obecnie Instytut Nauk Biologicznych) na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej Uniwersytetu im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, gdzie zatrudniony jest na etacie adiunkta do chwili obecnej.

Dorobek naukowy dr. Bukacińskiego obejmuje ok. 90 publikacji, w tym 13 monografii i 23 rozdziały w monografiach (w większości o krajowym zasięgu) oraz 53 artykuły w czasopismach naukowych, w tym 18 w renomowanych czasopismach z listy JCR (m. in. *PNAS*, *American Naturalist*, *Animal Behaviour*, *Auk*, *Ibis*, *Journal of Ornithology*, *Bird Study*, *Journal of Anatomy*). Sumaryczny IF wszystkich publikacji wynosi około 47, liczba cytowań wg. WoS wynosi ok. 406 (bez autocytowań ok. 380), a indeks Hirscha 10 (dane wg autoreferatu, z 20.07.2024, potwierdzone przez recenzentów). Habilitant był też autorem i współautorem 12 referatów i 21 posterów na konferencjach międzynarodowych i około 50 doniesień na konferencjach krajowych.

Dr Bukaciński był kierownikiem 11 projektów finansowanych w drodze konkursów, w tym trzech finansowanych przez KBN, MNiSW i NCN, dwóch realizowanych ramach stypendium Fundacji im. Aleksandra von Humboldta i sześciu projektów finansowanych z różnych źródeł związanych z programami ochrony środowiska i przyrody, a także wykonawcą w pięciu innych projektach. Ponadto był kierownikiem lub wykonawcą w ok. 20 innych projektach naukowych bądź związanych z praktycznymi programami ochrony środowiska i przyrody. Zaangażowany był we współpracę naukową z kilkoma ośrodkami krajowymi i zagranicznymi.

Dr Bukaciński był członkiem komitetów organizacyjnych trzech krajowych konferencji, recenzentem 45 artykułów, w tym 30 w czasopismach z listy JCR, recenzentem licznych wniosków o granty, autorem ok. 20 ekspertyz, członkiem licznych zespołów eksperckich, komitetów i rad zajmujących się kwestiami ochroniarskimi. Jest też członkiem kilkunastu międzynarodowych i krajowych towarzystw naukowych.

Dr Bukaciński ma też znaczne osiągnięcia dydaktyczne i popularyzatorskie. Prowadził liczne ćwiczenia terenowe, wykłady, konwersatoria i seminaria. Sprawował opiekę nad uczniami uczestniczącymi w Olimpiadach Biologicznych, praktykami studenckimi, około 90 licencjatami i 30 magistrantami. Jest autorem 10 publikacji popularnonaukowych i licznych notatek prasowych, brał udział w filmach przyrodniczych, udzielał wywiadów.

2. Ocena głównych osiągnięć naukowych (dot. art. 219 ust. 1. pkt 2 Ustawy)

Dr Dariusz Bukaciński wskazał dwa główne osiągnięcia habilitacyjne:

1) „Proporcja płci piskląt w lęgach mew: wpływ kondycji rodziców, dymorfizmu wielkości związanego z płcią i środowiska życia” – cykl czterech prac, poświęconych zagadnieniu taktyk rozrodczych mew w wysoce niestabilnym środowisku wysp w korycie środkowego biegu Wisły, opublikowanych w latach 2020-2024 w czterech czasopismach anglojęzycznych o zasięgu międzynarodowym: *Waterbirds*, *Journal of Ornithology*, *Ornithology* i *Ecohydrology and Hydrobiology* (sumaryczny IF tych czasopism wynosi ok. 7,5). Wszystkie te publikacje są współautorskie; w trzech z nich dr Bukaciński jest pierwszym i korespondencyjnym autorem, w jednej zaś drugim autorem i współpomysłodawcą badań. Jego udział w powstawaniu tych prac był znaczący, w tworzeniu każdej z nich brał udział na wszystkich etapach, poczynając od formułowania hipotez oraz koncepcji, poprzez prace terenowe, analizy statystyczne i przygotowywanie maszynopisu.

2) „Strategia aktywnej ochrony zagrożonych gatunków mew i rybitw na środkowej Wiśle: dobre praktyki z wykorzystaniem autorskich metod ochrony lęgów i lęgówisk” – cykl czterech publikacji z lat 2008-2018 dotyczących zagadnień z zakresu ekologii populacyjnej i stosowanej, przedstawiających autorskie metody strategii czynnej ochrony lęgów i lęgówisk zagrożonych gatunków ptaków siewkowych w środowisku koryta środkowego biegu Wisły. Trzy z tych publikacji są współautorskie (dwa rozdziały w monografiach i jeden artykuł w czasopiśmie naukowym), z wiodącą rolą habilitanta, a jedna to samodzielnie napisany podręcznik dobrych praktyk w ochronie czynnej awifauny wysp środkowej Wisły. Wszystkie te publikacje mają zasięg lokalny.

Wszyscy recenzenci byli zgodni w bardzo wysokiej ocenie pierwszego osiągnięcia i nie przedstawili żadnych uwag krytycznych. Zgodnie uznali, że badania składające się na to osiągnięcie zostały wykonane w oparciu o rygorystyczne metody, a ich wyniki stanowią znaczny wkład w rozwój teorii optymalizacji historii życiowych i zrozumienie konsekwencji takich optymalizacji dla dynamiki populacji, w szczególności w warunkach zmieniających się warunków środowiskowych. Co więcej, wyniki tych badań mają też ważne implikacje dla praktyk związanych z aktywnymi formami ochrony przyrody.

Drugie z przedstawionych osiągnięć, mające *stricte* aplikacyjny charakter, zrodziło pewne wątpliwości. Choć wszyscy recenzenci bardzo wysoko ocenili wartość aplikacyjną tych publikacji, jeden z recenzentów, prof. dr hab. Jakub Z. Kosicki, zauważył, że – w przeciwieństwie do badań składających się na pierwsze osiągnięcie – prace składające się na drugie osiągnięcie nie bazują na metodologicznie rygorystycznych analizach danych eksperymentalnych bądź obserwacyjnych, a mają

w większym stopniu charakter dokumentacyjno-opisowy. W konsekwencji wnioski i zalecenia praktyczne przedstawione w tych publikacjach nie mogą być traktowane jako oparte o solidne dowody naukowe, co ogranicza zakres ich wykorzystania. Dr hab. Radosław Włodarczyk wyraził opinię, że lepiej by było, gdyby te publikacje, mające tylko lokalny zasięg, zostały przedstawione jako część dodatkowej aktywności naukowej, a nie jako jedno z głównych osiągnięć. Zwrócił też uwagę, że materiał zebrany w ramach tych badań mógłby stanowić podstawę publikacji w czasopiśmie o międzynarodowym zasięgu, dzięki czemu proponowane zabiegi ochronne i ocena ich skuteczności mogłyby być przedstawione szerszemu gronu czytelników. W czasie kolokwium habilitacyjnego dr Bukaciński odniósł się do tych zastrzeżeń i wyjaśnił, że zdecydował się na wskazanie tych publikacji jako jednego z najważniejszych osiągnięć świadomie, gdyż właśnie takie publikacje, przedstawiające wiedzę i zalecenia lokalnie, po polsku i w prosty sposób, mogą być skutecznym narzędziem pomocnym w praktykach ochroniarskich. Zarówno recenzenci jak i pozostali członkowie Komisji uznali tę argumentację za zasadną.

Podsumowując, zarówno recenzenci jak i pozostali członkowie Komisji zgodnie uznali, że osiągnięcia naukowe dr Dariusza Bukacińskiego spełniają wymagania określone w art. 219 ust. 1. pkt 2 Ustawy.

3. Kolokwium habilitacyjne

W trakcie kolokwium dr Bukaciński bardzo klarownie i atrakcyjnie przedstawił wybrane badania składające się na pierwsze osiągnięcie. W interesującej dyskusji, w której wzięli udział wszyscy członkowie Komisji, z dużą swobodą odpowiadał na pytania i przedstawiał dobrze skonstruowane argumenty. Wszyscy członkowie komisji zgodnie uznali, że przebieg kolokwium habilitacyjnego w pełni potwierdził wysokie kompetencje habilitanta.

4. Wniosek końcowy

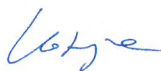
Komisja habilitacyjna, po zapoznaniu się z dokumentacją wniosku i recenzjami, po przeprowadzeniu kolokwium habilitacyjnego i dyskusji w części zamkniętej posiedzenia, stwierdza, że dr Dariusz Bukaciński spełnia wszystkie wymagania formalne i merytoryczne stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego, określone w art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2023, poz. 742, ze zm.).

Komisja habilitacyjna wnosi do Rady Dyscypliny Nauk Biologicznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie o nadanie dr. Dariuszowi Bukacińskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki biologiczne.

Warszawa, dnia 15.04.2025 r.

Przewodniczący Komisji

Sekretarz Komisji

Podpisany elektronicznie przez
Paweł Franciszek Koteja
29.04.2025
14:36:46 +02'00'

/prof. dr hab. Paweł Koteja/

/dr hab. Krassimira Ilieva-Makulec, prof. ucz./